

nøvrere, ja, så kan man vel hurtigt mane det i jorden og nå til enighed om – håber jeg – at den her regering i hvert fald langt fra er handlingslammet.

Fra radikal side finder vi, at der er en masse god fremtidsmusik i finansloven. Vi har selvfølgelig hæftet os særligt ved det, der sker på uddannelsesområdet, hvor finansloven faktisk giver det største løft i nyere tid på dette område.

Danmark skal leve af viden, og derfor har det selvfølgelig været afgørende at styrke uddannelse og forskning. Og fra radikal side glæder vi os over, at der sker et stort løft på dette område: Uddannelserne styrkes med 270 mio. kr. om året i 2002-2004.

Hvad angår forskning bliver der 210 mio. kr. i 2001 og 150 mio. kr. i 2002-2004. Dertil kommer tværgående forskergrupper, der skal samarbejde på tværs af fag og institutioner og sektorer, mellem offentligt og privat – rigtig fornuftige initiativer.

Når jeg siger, at der er fremtidsmusik i den, så er det jo, fordi her beskæftiger vi os med vidensøkonomien. I finansloven indgår også, at vi sænker selskabsskatten, der indgår også, at vi satser på regeringens erhvervsstrategi og i det hele taget søger at fremme initiativer, der kan føre Danmark ind i videnssamfundet.

Generationsskifte er en sag, som vi har kæmpet for fra radikal side. Det er en sag, vi har diskuteret i årevis i Folketinget. Det bliver nu til virkelighed, i al ubeskedenhed, fordi Det Radikale Venstre har været med til at sætte det på dagsordenen.

Vi finder, at finansloven i øvrigt også er rigtig god på kulturområdet med hjælp til en række statslige institutioner og igen et stærkt fokus på kulturen.

Der har også lige været en vending på det her med jordskatterne, og jeg skal selvfølgelig skynde mig at tage kraftig afstand fra tidligere fremførte udtalelser om, at Det Radikale Venstre ikke skulle have magt, som det har agt på dette område. Selvfølgelig har vi det. At vi gør, som vi gør, vedrørende jordskatterne, skyldes selvfølgelig et godt forlig med gode samarbejdspartnere, og det kunne partiet Venstre også lære af i denne her sammenhæng.

Så vi finder, at der er god fremtidsmusik i finansloven. Vi finder, at finansloven er en glimrende fortsættelse af den linje, som regeringen har på den økonomiske politik generelt, og som gør, at vi faktisk opnår en række gode og fornuftige resultater. Lad mig nævne et par stykker:

De offentlige finanser – overskuddet på de samlede offentlige finanser: 34 mia. kr. i 2000, 37,7 i 2001. I 2002 forventer vi et overskud på den offentlige saldo på over 35 mia. kr. Det er faktisk flot.

Statens finanser – DAU-saldoen: Vi budgettede med et overskud på 26 mia. kr. Vi forventer et DAU-overskud på 30 mia. kr. i 2000. Det er en opjustering på 15 mia. kr. siden skønnet i august. Det er faktisk flot.

Gælden: Statsgælden forventes at falde fra 49 pct. af BNP i 1998 til 38 pct. i 2001. Det er faktisk også flot, og det er faktisk noget, der peger fremad, om noget.

Dertil kommer så resultatet omkring bekæmpelse af ledigheden. Ledigheden regner vi med udgør 150.000 personer i denne her periode. Lad mig minde om, at i 1992 var ledigheden på langt over 300.000. Det er faktisk flot.

Betalingsbalancen: Overskud på de løbende poster i år 2000: 29 mia. kr. I år 2001: 34 mia. kr. 36,5 mia. kr. i år 2002. Det er faktisk også ret flot.

Jeg skal gemme den store, principielle debat til i morgen. Diskussionen om, hvordan vi holder fast i at køre videre ud ad tangenterne med at opnå de her resultater, er jo fantastisk central, men lad os gemme den til i morgen.

Fra radikal side finder vi, at det her finanslovsforslag er fornuftigt og ansvarligt, og det er helt i forlængelse af radikal politik.

Lad mig vende opmærksomheden mod de konkrete ændringsforslag.

Vi har haft en lang diskussion om sundhedssektoren, sundhedsområdet. Vi finder, at det af oppositionen fremsatte forslag om 1,5 mia. kr. ekstra til sundhedssektoren er mangelfuldt, for nu at sige det pænt. Vi tilføjer midler til sundhedssektoren i kraft af amtsaftaler, som giver en økonomisk indsprøjtning, som vel stort set er uden sidestykke.

I debatten hidtil har der indgået – ikke med nok vægt, men det bør indgå – at den her mangel på læger og sygeplejersker, som vi har i øjeblikket, er en hæmsko og et utrolig stort problem, som vi er nødt til at hanke op i. Det gør vi heldigvis også fra regeringens side. Det synes vi, der er fornuft i set med radikale briller, men det betyder alt sammen, at der er øvre grænser for, hvor mange penge man kan smide ind i sektoren, uden at det giver kapacitetsproblemer.

Der finder vi heller ikke, at ændringsforslaget om yderligere 1,5 mia. kr. er særlig fornuftigt.

Vi har også haft en diskussion omkring »penge følger patienten«. Det er ikke nogen hem-